

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

วิถีชีวิตชนบท

LIFE OF THE COUNTRY

นายกิติติ แสงแก้ว
MR. KITTI SANGKAEW

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 49735
วัน, เดือน, ปี..... 12 ส.ค. 2547

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์เดชา วราชุน)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฟังเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	วิถีชีวิตชนบท
	LIFE OF THE COUNTRY
ชื่อ	นาย กิตติ แสงแก้ว
สาขาวิชา	ประติมากรรม
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2545
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ มงคล เกิดวัน

บทคัดย่อ

จากการที่สังคมชนบทของไทยในสมัยก่อน ส่วนใหญ่เป็นสังคมเกษตรกรรม ซึ่งมีการพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในชุมชน โดยมีต้องพึ่งพาสังคมภายนอก หรือสังคมเมืองมากนัก ด้วยลักษณะสังคมดังกล่าวทำให้เกิดการคิดค้น เครื่องมือ เครื่องใช้ ขึ้นในแต่ละท้องถิ่นเพื่อใช้สอยในด้านต่างๆ หรือ เพื่อใช้ทุนแรงในการทำงาน ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ ก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่แสดงถึง วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันทรงคุณค่า ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จึงต้องการนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ ตามแนวความคิดส่วนตัว โดยเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น จากในตำรา และหนังสือที่เกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน รวมถึงการเดินทางไปเก็บข้อมูล และบันทึกภาพจากสถานที่จริงในชนบทต่างๆ เมื่อได้ข้อมูลต่างๆ มาพอสมควรแล้ว จึงได้เริ่มดำเนินการสร้างภาพร่างที่เป็น 3 มิติ โดยใช้วัสดุเช่น ไม้ กระดาษ และจี๊พี้ซัน ในการสร้างภาพร่างนี้ ข้าพเจ้าได้นำเอกลักษณ์ของเครื่องมือ เครื่องใช้ พื้นบ้านที่มีการเคลื่อนไหว ในขณะที่ใช้งานมาเป็นอิทธิพลส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์ โดยข้าพเจ้าได้สร้างเส้นโค้งกันหอย ซึ่งแทนค่า ความรู้สึกเคลื่อนไหว มาประกอบเข้ากับรูปทรงกระบอกที่สร้างจากไม้ หลังจากสร้างภาพร่างเสร็จสิ้นแล้ว จึงเริ่มขั้นตอนการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง โดยใช้วัสดุไม้และเหล็ก ซึ่งการสร้างผลงานจริงในแต่ละชิ้น จะมีความแตกต่างจากภาพร่างพอสมควร เนื่องจากการขยายผลงานจริงให้มีขนาดใหญ่ขึ้นนั้น เกิดปัญหาในด้านองค์ประกอบที่ไม่ลงตัว จึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมในผลงานจริง และหลังจากขั้นตอน การสร้างผลงานจริงเสร็จสิ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบและทัศนธาตุต่างๆ ภายในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น รูปร่าง เส้น พื้นผิว และระนาบต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกกลมกลืน ความสมดุล และความเคลื่อนไหวด้วย เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและทัศนธาตุต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานต่อไปเสร็จสิ้นแล้ว จึงสรุปขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานว่ามีข้อดีข้อเสียในด้านใดบ้าง รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อเป็นการประมวลผลต่างๆ ที่ได้จากงานชุดนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ชุดวิถีชีวิตชนบทนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์มงคล เกิดวัน ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบ และให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง ที่ช่วยให้ข้าพเจ้าทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้ ตลอดจนขอขอบคุณพินิจ และพีแกละ ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ภายในสถานที่ทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่มีความกรุณาดูแลเอาใจใส่รวมทั้งให้กำลังใจ และทุนทรัพย์ในการทำงานมาโดยตลอด สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้

กิตติ แสงแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	2
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	9
แนวความคิดสร้างสรรค์	10
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	11
กระบวนการสร้างงาน (ประติมากรรม)	17
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	18
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	18
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	25
5 บทสรุป	31
เอกสารอ้างอิง	32
ผลงานศิลปะ	34
ประวัติผู้เขียน	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	9
แนวความคิดสร้างสรรค์	10
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	11
กระบวนการสร้างงาน (ประติมากรรม)	17
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	18
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	18
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	25
5 บทสรุป	31
เอกสารอ้างอิง	32
ผลงานศิลปะ	34
ประวัติผู้เขียน	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
1.	ภาพอิทธิพลจากเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน	4
2.	ภาพอิทธิพลจากผลงานศิลปะของ Mark Suvero	9
3.	ภาพอิทธิพลจากผลงานศิลปะของ Bemar Venet	9
4.	ภาพร่างชุดที่ 1	11
5.	ภาพร่างชุดที่ 2	14
6.	ภาพร่างชุดที่ 3	16
7.	ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	18
8.	ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	25
9.	ภาพผลงานชุดที่ 1	34
10.	ภาพผลงานชุดที่ 2	35
11.	ภาพผลงานชุดที่ 3	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์มีวิถีชีวิตที่ผูกพันอยู่กับธรรมชาติเป็นเวลานาน สิ่งหนึ่งที่แสดงถึงความสัมพันธ์ดังกล่าวได้เป็นอย่างดี คือ เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านต่างๆ “ความเป็นพื้นบ้าน” อาจหมายถึง สิ่งที่เป็นมูลฐานสิ่งที่เป็นของดั้งเดิมของเก่าแก่ หรืออาจหมายถึง ความเรียบง่ายไม่สลับซับซ้อน เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า มนุษย์แรกเมื่อสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ชิ้นหนึ่งนั้น ย่อมมีความคิดที่จะสร้างอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนมากนัก ต่อเมื่อได้ผ่านการใช้งานเครื่องมือชิ้นนั้นๆ ไปแล้วจึงจะค่อยๆ พบข้อบกพร่องต่างๆ แล้วจึงหาทางแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือชิ้นนั้นๆ ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและมากขึ้นตามลำดับ ความเก่าแก่และเรียบง่ายในที่นี้จึงเป็นความหมายรวมของความ เป็นพื้นบ้าน¹

และจากการที่สังคมไทยในชนบทเป็นสังคมเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเพาะปลูกตั้งถิ่นฐานอยู่ในชนบทใกล้กับบริเวณที่ทำกิน การเพาะปลูกจึงเป็นวิถีชีวิตของคนไทยส่วนใหญ่ มีอิทธิพลในการกำหนดรูปแบบชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมาแต่ในอดีตลักษณะของชุมชนมีการกระจายกันอยู่ มีการคมนาคมกับสังคมเมืองหรือชุมชนใกล้เคียงค่อนข้างน้อย แต่ละแห่งจึงมีรูปแบบที่ต้องพึ่งพาตนเองหรือช่วยเหลือกันภายในชุมชน² จึงมีการคิดสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ขึ้นในแต่ละท้องถิ่นเพื่อใช้สอยในด้านต่างๆ หรือเพื่อใช้ทุนแรงในการทำงาน ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่นเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ใช้สอยที่มีประสิทธิภาพ ในระยะแรกการถ่ายทอดวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มชาวบ้านกับกลุ่มชาวเมืองยังมีค่อนข้างน้อย เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านต่างๆ จึงยังมีความจำเป็นต่อวิถีชีวิต ชนบทเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น เริ่มจากสังคมเมืองถ่ายทอดสู่สังคมชนบท จึงทำให้วิถีชีวิตชนบทหันมาพึ่งพาเทคโนโลยีหรือวัฒนธรรมความเจริญของสังคมเมืองมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องค่านิยมทางสังคมและชนบประเพณีเดิม เป็นผลให้เกิดความว่างเปล่าที่เชื่อเชิญอิทธิพลวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามาแทนที่ การรับวัฒนธรรมใหม่จากภายนอกเข้ามาไม่คำนึงถึงความเหมาะสมมาเข้ากันได้กับพื้นฐานทางวัฒนธรรมเดิมหรือไม่ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรมของประเทศไทยนั้นยังมีอัตราการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนเกือบกล่าวได้ว่าเป็นไปอย่างกำลังถดถอย ถมคุณค่าทางวัฒนธรรมอัน

¹ แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย พิพิธภัณฑฯ วัฒนธรรมพื้นบ้าน พิมพ์ครั้งที่2(กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2534) หน้า 16

² เล่มเดียวกัน,เรื่องเดียวกัน หน้า 49

คิงาม และเปลี่ยนเป็นแสวงหาอารยธรรมสมัยใหม่ ที่แสดงหาผลประ โยชน์ทางเศรษฐกิจของตน
เอง และครอบครัวจนขาดความสำนึกร่วมที่จะอยู่ร่วมกันอย่างเป็นกันเองเช่นในอดีต

ความสำคัญของโครงการ

การที่ข้าพเจ้ามีพื้นฐานชีวิตเป็นคนชนบท ในต่างจังหวัดจึงได้สัมผัสกับวิถีชีวิตชนบท
ซึ่งมีความผูกพันกับธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณีอันคิงามต่างๆ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม
อันมีคุณค่าของสังคมไทย

ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความงามที่เรียบง่าย สงบ และอบอุ่น ของวิถีชีวิตชนบท ซึ่ง
ผ่านรูปทรงเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน จึงต้องการนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของ
งานประติมากรรม เพื่อสะท้อนให้สังคม ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมอันมีค่าที่กำลังจะสูญหาย
ไปจากสังคมไทย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอรูปแบบทางศิลปะและสุนทรียภาพที่สร้างขึ้นจากรูปทรงเครื่องมือ
เครื่องใช้พื้นบ้าน โดยสร้างสรรค์รูปทรงขึ้นใหม่ให้แสดงถึงลักษณะวิถีชีวิตชนบทและค้นหาแนว
ทางการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป
2. เพื่อเป็นการนำเสนอถึงวิถีชีวิตชนบท ซึ่งแฝงไว้ด้วยคุณค่าทางวัฒนธรรม
ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เพื่อเป็นการสะท้อนให้สังคมได้รับรู้ถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมที่ควรอนุรักษ์ไว้

ขอบเขตโครงการ

1. เนื้อหา ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีอันคิงาม
ของสังคมชนบท
2. แนวทางการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานในรูปแบบกึ่งนามธรรม
โดยนำเอาความรู้สึกจากรูปทรงเครื่องมือ เครื่องใช้ พื้นบ้านมาจัดวางสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ในรูปแบบ
ของงานประติมากรรม
3. กรรมวิธี ข้าพเจ้าใช้กรรมวิธีในการสร้างสรรค์งานประติมากรรม คือ การเชื่อม
โลหะ และการประกอบไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 150 x 200 x 70 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 150 x 200 x 70 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 150 x 200 x 70 เซนติเมตร

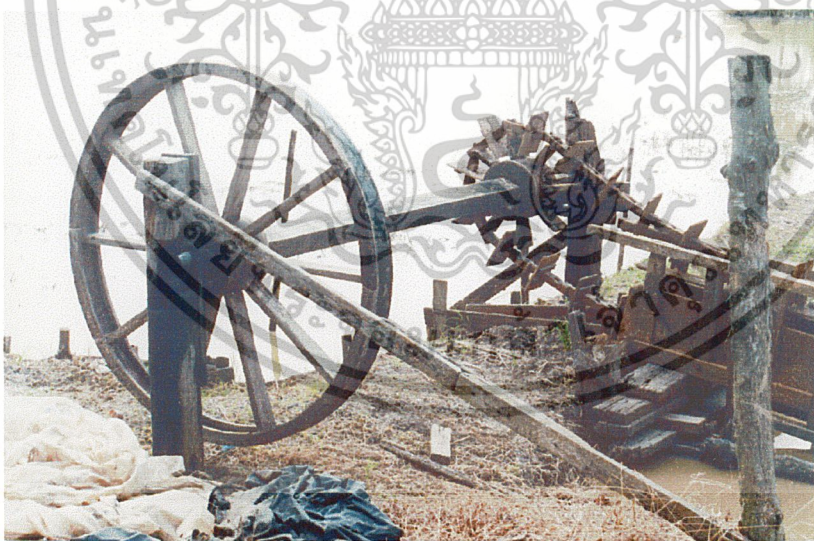
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

การที่ข้าพเจ้ามีพื้นฐานชีวิตเป็นคนต่างจังหวัด ทำให้สมัยวัยเยาว์ ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับวิถีชีวิตชนบท เป็นส่วนใหญ่ และจากการที่สังคมชนบท ในสมัยก่อน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงมีการสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ ที่ทำจากวัสดุพื้นบ้านแบบง่ายๆ ไม่ซับซ้อน แต่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยได้ดี สอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ และจารีตประเพณีของท้องถิ่น ซึ่งเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านี้เต็มไปด้วยคุณค่าทางศิลปะ และยังคงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยแท้จริง³ แต่ในปัจจุบันมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรมเหล่านี้ กำลังจะสูญหายไปพร้อมกับสังคมเกษตรกรรม เนื่องจากระบบสังคมอุตสาหกรรมเข้ามาแทนที่ ตัวอย่างเช่น ระหัดวิดน้ำ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้วิดน้ำเข้านา เนื่องจากในสมัยก่อน ยังไม่มีการใช้เครื่องจักรไฟฟ้า หรือน้ำมัน จึงมีการนำเอาแรงงานวัว ควาย มาใช้ในการขับเคลื่อน กลไก ที่สร้างขึ้น แต่ในปัจจุบันระหัดวิดน้ำ ได้หมดความสำคัญลง เนื่องจากมีเครื่องสูบน้ำเข้ามาแทนที่

ระหัดวิดน้ำใช้วิดน้ำเข้านาปัจจุบัน พบเห็นการใช้งานได้น้อยมากแต่ก็ยังมีบางพื้นที่ที่สามารถพบเห็นได้บ้างในภาพถ่ายจาก อ.คลองสวน จ.สมุทรปราการ

³ วิบูลย์ ธีสุวรรณ พจนานุกรมหัตถกรรมและอุตสาหกรรมพื้นบ้าน (กรุงเทพฯ, อัมรินทร์พริ้นติ้ง, 2532), หน้า 386

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลไกของระหัดวิดน้ำซึ่งสร้างด้วยไม้
ภาพจาก อ.คลองสวน จ.สมุทรปราการ

เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน อีกชนิดหนึ่งที่แสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย และเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า คือ เครื่องหีบอ้อย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทำจากไม้ใช้หีบอ้อย เพื่อนำน้ำอ้อยมาเคี่ยวจนเหนียว เมื่อน้ำอ้อยแข็งตัวจนได้น้ำตาลอ้อย แต่เดิม การทำน้ำตาลอ้อยเป็นการทำเพื่อบริโภคกันเองในครอบครัวเมื่อเหลือจึงนำไปขาย แต่เมื่อมีระบบอุตสาหกรรมเข้ามา จึงมีความต้องการผลผลิตน้ำตาลอ้อยมากขึ้น จากเครื่องหีบอ้อยในสมัยก่อน จึงเปลี่ยนมาเป็นเครื่องจักรขนาดใหญ่ ในโรงงานผลิตน้ำตาล และด้วยเหตุนี้จึงทำให้เครื่องหีบอ้อยลดบทบาทการใช้งานที่เคยมีในสังคมชนบทลง จนถึงปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าไม่พบเห็นการใช้งานของเครื่องหีบอ้อยในสังคมชนบทอีกแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องหีบอ้อยชนิดพุลเค็ย ปัจจุบันไม่พบเห็นการใช้งานในชนบทตามที่ต่างๆ
แล้วจากภาพถ่าย ตั้งอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี

เครื่องหีบอ้อยเช่นเดียวกับภาพด้านบน แตกต่างกันเล็กน้อยตรงเค็ยที่หมุนทอยกัน
จากภาพถ่าย ตั้งอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชนบท ที่แฝงไว้ด้วยความ เรียบง่าย สงบ อ่อนน้อม นอกจากนี้ยังส่งผลถึงลักษณะนิสัย ของคนในชนบทที่มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ มีน้ำใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จากการทำในอดีตข้าพเจ้าได้พบเห็น และสัมผัสกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเกิดความประทับใจ ในคุณค่าของวิถีชีวิตในชนบท ที่กำลังจะสูญหายไป ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเครื่องมือเครื่องใช้จากวิถีชีวิตชนบทเหล่านี้ มาเป็นแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ประติมากรรมตามแนวทางการสร้างสรรค์ ส่วนตัวของข้าพเจ้า

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลที่ได้รับส่วนหนึ่งมาจาก เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน โดยเฉพาะเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ที่มีการเคลื่อนไหวในขณะที่ใช้งาน เช่น รั้วควิน้ำ และเครื่องหีบอ้อย ข้าพเจ้าได้นำเอารูปทรง วัสดุ พื้นผิว และจังหวะการเคลื่อนไหวมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อแสดงถึงวิถีชีวิตชนบท ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน ในด้านของรูปทรง ข้าพเจ้าได้นำเอารูปทรงกระบอก ซึ่งเป็นลักษณะของเครื่องหีบอ้อย เช่นเดียวกับวัสดุที่เป็นไม้ มีลวดลายของการแตกร้าว และข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลจากลักษณะการเคลื่อนไหวในขณะที่ใช้งาน นอกจากนี้ ยังรวมถึง รายละเอียดต่างๆ เช่น การสร้างระนาบที่แตกต่างๆ กัน

ลักษณะรูปทรงกระบอกของเครื่องหีบอ้อยที่ทำจากไม้ เมื่อมีการใช้งานลูกหีบจะหมุนทอยกัน ลักษณะต่างๆ เหล่านี้ให้อิทธิพลในการสร้างสรรค์ ผลงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของระนาบ และพื้นผิว การสร้างระนาบที่แตกต่างกัน นับเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับ

เครื่องระหัดวิดน้ำขณะทำงาน

แสดงภาพรายละเอียดของแกนเพลและล้อหมุน

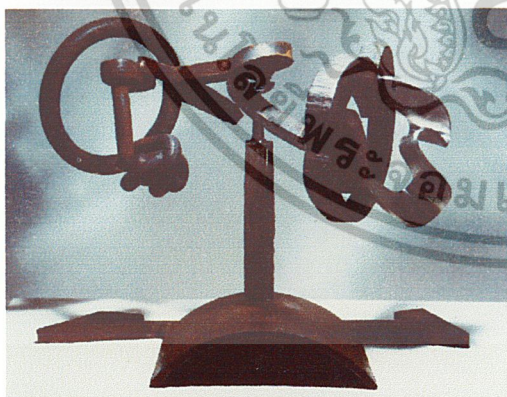
ลักษณะของกลไกที่มีการเคลื่อนไหว ขณะใช้งานของระหัดวิดน้ำ ซึ่งใช้วิดน้ำเข้ามาเมื่อมีแรงชักลากจากวัว ควาย หรือคน ก็จะช่วยให้เคลื่อนไหว วิดน้ำจากพื้นที่นอกนาเข้าสู่พื้นที่นา ข้าพเจ้าได้นำเอาจังหวะการเคลื่อนไหวเหล่านี้มาสร้างสรรค์ ในรูปแบบใหม่ ตามแนวคิดของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

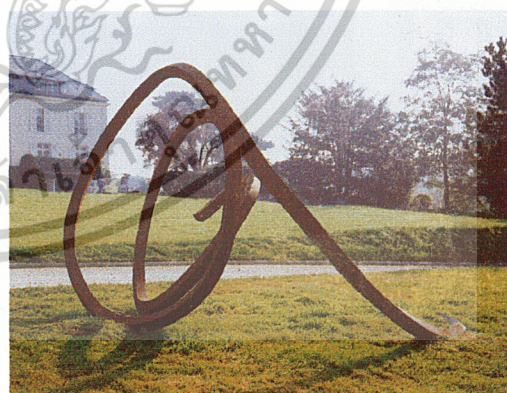
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นอิทธิพลทางด้านแนวความคิดในการสร้างสรรค์ แต่นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลในด้านอื่นอีก คือ ในด้านของรูปแบบการทำงาน ที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปินต่างๆ ต่างประเทศสองท่านคือ Bernar Venet และ Mark Di Suvero เริ่มจาก Bernar Venet งานของเขาเป็นงานประติมากรรมเหล็ก โดยการ ตัด คัด และหลอม เขาได้กล่าวไว้ว่า การมุ่งเข้าสู่ศูนย์กลาง หรือ กระจายออกจากศูนย์กลาง ซึ่งมักจะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงหมายถึงการเข้าถึง ความมีอิทธิพล ความอดทน และ ความเป็นไปได้ ของคุณลักษณะที่แท้จริง Bernar Venet เริ่มการทำงานกับเหล็ก และที่ว่างหลังจากการทดลองมาเป็นเวลานาน เขาลดการใช้หลักการ คิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ในการทำงานให้น้อยลง จุดมุ่งหมายของการแสดงงานของเขา คือ โครงสร้างที่โคจรเดี่ยว และไม่จำเป็นต้องตีความ จากแนวทางการทำงานของ Bernar Venet ได้ให้อิทธิพล ทางด้านแนวความคิด และแนวทางการทำงาน รวมทั้งรูปแบบทางความรู้สึกที่มีอยู่ในงานแก่ข้าพเจ้า

ศิลปินอีกท่านที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า แนวทางคล้ายกัน Bernar Venet คือ ใช้วิธีการจัดการกับวัสดุ ที่เป็นเหล็ก โดยการ ตัด หลอม คัด แล้วจึงนำมาประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดรูปทรงที่มีความรู้สึกเคลื่อนไหว โดยอยู่บนฐานของเส้นแกนกลาง (Graveitg)

ผลงานของ Mark Di Suvero
Waythrough, 1990.
Steel. 21' 2" x 27' 2" x 23" (55x70x58cm)

ผลงานของ Bernar Venet (1941):
Indeterminate Line , 1985.
Steel, 8' 2" x 12' 6" x 6' 6".

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงวิถีชีวิตชนบท ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมอันดีงาม และวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ โดยแสดงออกตามแนวทางการสร้างสรรค์รูปทรงในเชิงสัญลักษณ์ ด้วยการสร้างรูปทรงขึ้น ให้สื่อถึงความรู้สึกถึงเครื่องใช้พื้นบ้าน ที่มีการเคลื่อนไหวในขณะที่ใช้งาน เช่น เครื่องหีบอ้อย และระหัดวิดน้ำ

ข้าพเจ้าได้นำเอารูปทรงกระบอกที่ทำจากไม้มาประกอบเข้ากับเส้นเหล็กที่สร้างขึ้น เพื่อแทนค่าของจังหวะการเคลื่อนไหว โดยลักษณะของเส้นที่สร้างขึ้น มีลักษณะของการหมุนวน เพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหว ซึ่งสะท้อนถึงแนวคิดของข้าพเจ้า ที่มีความรู้สึกประทับใจในคุณค่าที่มีอยู่ และต้องการให้สิ่งเหล่านี้ ยังคงมีความเคลื่อนไหวอยู่ในวิถีชีวิตของชนบทในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

จากการที่ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ทั้งในการศึกษาจากในตำราและหนังสือที่เกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน และการเดินทางไปเก็บข้อมูลบันทึกภาพจากสถานที่จริงตามชนบทต่างๆ ทำให้ข้าพเจ้าได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อแนวทางการสร้างสรรค์ ผลงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ขั้นตอนต่างๆ ในการดำเนินงานของข้าพเจ้า เริ่มจากการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่มีการเคลื่อนไหวในขณะใช้งาน ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์รูปทรง เส้น สี ระบาย และรายละเอียดต่างๆ เพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นรูปทรงใหม่ ที่มีลักษณะความรู้สึก แสดงถึงความเป็นพื้นบ้าน หลังจากนั้นจึงเริ่มขั้นตอนการสร้างภาพร่าง ในลักษณะสามมิติ โดยใช้ไม้ จี๊ฟงัน และกระดาษ เป็นวัสดุในการทำงาน

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1 (ด้านข้าง)

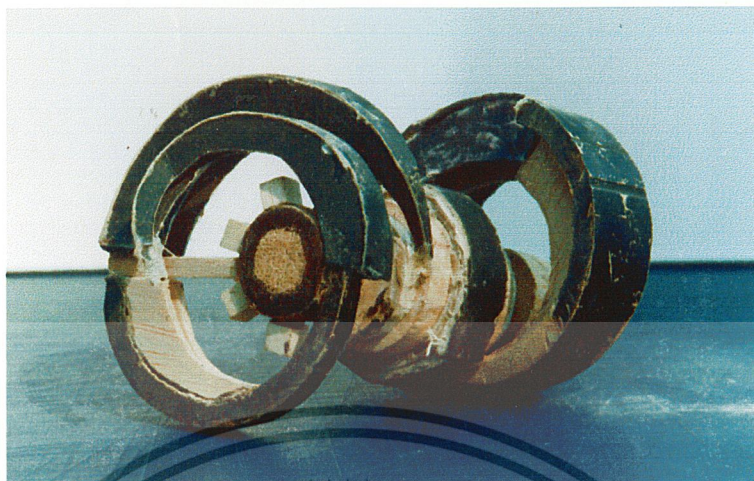
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 1 (ด้านบน)

ภาพร่างชิ้นที่ 2 (ด้านข้าง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2 (ด้านตรง)

ภาพร่างชุดที่ 1

จากแนวความคิดในการสร้างสรรค์ ผลงานของข้าพเจ้าที่ต้องการสะท้อนถึงวิถีชีวิตในชนบท ข้าพเจ้าได้นำเอาแนวคิดดังกล่าวมาประกอบกับข้อมูลที่ได้ศึกษา ค้นคว้ามาสร้างสรรค์เป็นภาพร่าง โดยใช้ภาพร่างชุดที่ 1 ได้ใช้ไม้และกระดาษเป็นวัสดุในการสร้าง ข้าพเจ้าเริ่มดำเนินการสร้างร่างที่เป็นสามมิติ โดยการเหลา และควั่นไม้ให้เป็นรูปทรงกระบอก และนำไม้แผ่นมาติดประกอบเข้ากับรูปทรงกระบอกที่สร้างขึ้นใหม่นี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงถูกระหัดวิดน้ำ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าได้นำกระดาษมาตัดประกอบ เป็นเส้นโค้งที่ใช้แทนวัสดุในงานจริง คือ เหล็ก มาประกอบติดเข้ากับรูปทรงกระบอกที่ทำจากไม้ ตามจังหวะและทิศทาง ส่วนโค้งของรูปทรงกระบอก เพื่อเป็นการแทนค่าความรู้สึกการเคลื่อนไหว แล้วจึงนำมาประกอบกันโดยใช้ไม้ทรงกลม เป็นแกนกลาง และเป็นส่วนที่ใช้เชื่อมต่อรูปทรงที่สร้างขึ้น ในชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าได้จัดองค์ประกอบ โดยมีการยกเยื้องของรูปทรงที่สร้างขึ้น ส่วนของภาพร่างชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้จัดวางรูปทรงกระบอกที่เป็นไม้ ให้เป็นแกนกลางในแนวเฉียง แล้วจึงใช้กระดาษสร้างเส้นโค้งที่แทนวัสดุในงานจริง คือ เหล็ก ซึ่งมีลักษณะหมุนวนมาประกอบเข้ากับแกนกลางที่สร้างขึ้น

ภาพร่างชิ้นที่ได้นำมาขยายเป็นงานจริง คือ ภาพร่างชิ้นที่ 2 เนื่องจากภาพร่างชิ้นที่ 2 นี้ มีความรู้สึกการหมุนวนหรือเคลื่อนไหว ซึ่งตรงกับแนวคิดของข้าพเจ้า และยังมีความเป็นเอกภาพภายในงานมากกว่าชิ้นที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

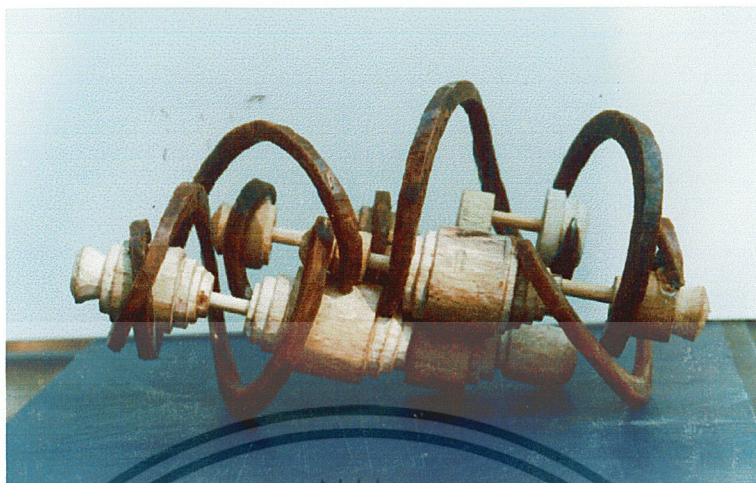

ภาพร่างชิ้นที่ 1 (ด้านข้าง)

ภาพร่างชิ้นที่ 1 (ด้านตรง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2 (ด้านข้าง)

ภาพร่างชิ้นที่ 2 (ด้านตรง)

ภาพร่างชิ้นที่ 2

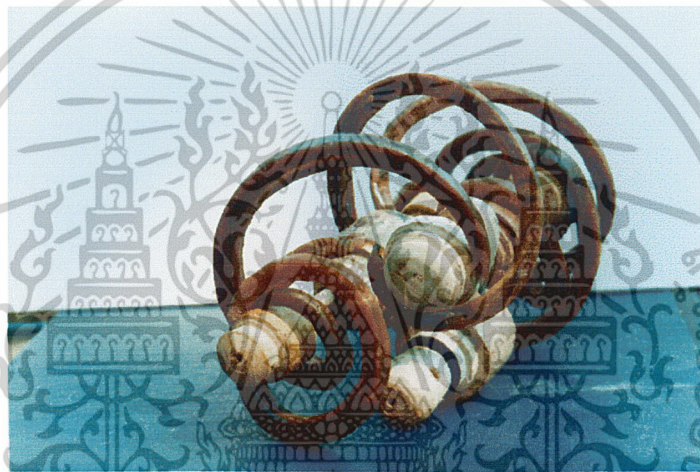
ในการสร้างภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงวัสดุในการสร้างภาพร่างจากกระดาษมาเป็น ไม้ฝ้างชัน เนื่องจาก การใช้กระดาษสร้างภาพร่างที่มีขนาดเล็ก มีข้อจำกัด คือ เส้นที่สร้างขึ้นไม่สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระเท่าที่ควร ข้าพเจ้าจึงนำเอาเส้นลวดมาเป็น โครงสร้างเส้นที่หมุนวน แล้วจึงใช้ไม้ฝ้างชันสร้างปริมาตรและความหนาของเส้นรอบนอกให้มีความรู้สึกอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้น และในส่วนที่เป็นแกนกลาง ข้าพเจ้าได้พัฒนาให้มีขนาดที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังมีการยกเยื้องของแกนกลาง จึงทำให้มีความรู้สึกเคลื่อนไหว มากขึ้น

ภาพร่างชิ้นที่ได้ขยายเป็นผลงานจริง คือ ชิ้นที่ 2 เนื่องจากมีความลงตัวในด้านองค์ประกอบและความรู้สึกเคลื่อนไหวมากกว่าชิ้นที่ 1 และยังมีการพัฒนาแกนกลางให้มีขนาดแตกต่างกัน และยกเยื้องเพื่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว รวมถึงการลดขนาดของเส้นที่หมุนวนรอบนอกให้มีขนาดเล็กลง

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1 (ด้านบน)

ภาพร่างชิ้นที่ 1 (ด้านข้างแนวตั้ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ข้าพเจ้าได้พัฒนาภาพร่างชุดที่ 3 ต่อเนื่องมาจากภาพร่างชุดที่ 2 คือ ในด้านของเส้นรอบนอกที่แสดงความรู้สึกหมุนวนให้มีขนาดเล็กลง และลดจำนวนให้น้อยลง เพื่อเน้นโครงสร้างของแกนกลางให้เด่นชัดมากขึ้น นอกจากนี้ยังใช้ลักษณะแกนกลางในแนวตั้ง ส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงทิศทางการหมุนของเส้นโค้งที่แสดงความเคลื่อนไหว

ภาพร่างชิ้นที่นำมาขยายเป็นผลงานจริง คือ ชิ้นที่ 1 เพราะ มีการพัฒนาโครงสร้างแกนกลางในลักษณะแนวตั้ง และขนาดของรูปทรงในแกนกลางที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และยังมีการสร้างเกลียวในบางส่วนให้ทอยกันพอดี จึงเป็นภาพร่างที่มีความลงตัวและพัฒนาขึ้นมาจากชุดที่ 2 ในระดับหนึ่ง

กระบวนการสร้างงาน

จากภาพร่างในแต่ละชุด ข้าพเจ้าได้นำมาขยายเป็นผลงานจริง ด้วยวิธีการขยายขนาดโดยใช้วัสดุจริง คือ ไม้ และเหล็ก ในส่วนของไม้ คือ แกนกลางเป็นไม้ทรงกระบอกในขนาดต่างๆ โดยใช้วิธีการจัดการโดยการ ตัด เหล่า ค้วน หรือแกะให้ได้ระนาบและขนาดที่แตกต่างกันแล้วจึงนำมาประกอบกับเส้นโค้ง ที่มีลักษณะหมุนวนที่ใช้เหล็กประกอบขึ้น ให้มีความหนา โดยจัดวางให้หมุนวนเป็นเกลียวไปตามส่วนโค้งของรูปทรงกระบอก ที่สร้างขึ้นเป็นแกนกลาง เพื่อแทนค่าความรู้สึกเคลื่อนไหว ในการยึดไม้ให้ติดกับเหล็ก ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการเจาะรูไว้ที่เหล็กแล้วจึงนำตะปูเกลียว(น็อต)มายึดให้ติดกับไม้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

หลังจากการสร้างภาพร่างแล้ว ข้าพเจ้าได้นำมาขยายเป็นผลงานจริง โดยใช้วัสดุเหล็กและไม้ เมื่อสร้างผลงานจริงเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้ ตามหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ทัศนธาตุกับการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์เข้าไปในรายละเอียดของทัศนธาตุต่างๆ และความรู้ที่มีอยู่ภายในงาน ซึ่งประกอบขึ้นเป็น 2 ส่วน ข้างต้น

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ ที่มีอยู่ในงาน เช่น เส้น น้ำหนัก รูปทรง และพื้นผิว ข้าพเจ้าได้แยกทัศนธาตุออกเป็นแต่ละชนิด เพื่อศึกษาลักษณะและหน้าที่เฉพาะตัวของแต่ละธาตุ รวมทั้งการประสานร่วมกันกับธาตุอื่นๆ

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Forms)

จากภาพเป็นรูปทรงที่สร้างขึ้นจากไม้ มีลักษณะเป็นทรงกระบอก ซึ่งเป็นแกนกลางของงาน ที่อยู่ในระนาบแนวนอน มีรายละเอียดของระนาบที่แตกต่างกัน

แทนค่าความหมายของความเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้พื้นบ้าน เช่น เครื่องหีบอ้อย หรือระหัดวิดน้ำ

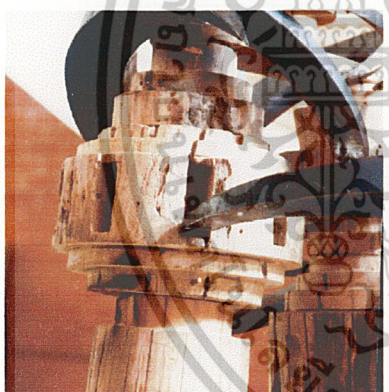
ผลงานชิ้นที่ 2

จากภาพ คือ ท่อนไม้รูปทรงกระบอกที่เป็นแกนกลาง แต่มีความแตกต่างจากชิ้นที่ 1 คือ มีการนำเอาท่อนไม้มาประกอบกันหลายท่อน แต่ละท่อนมีขนาดแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความหลากหลายและความซับซ้อนมากขึ้น

แทนค่าความรู้สึกเคลื่อนไหวมากยิ่งขึ้น เนื่องจากแกนกลางในแนวตรงจากผลงานชิ้นที่ 1 ยังให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่มากเท่าที่ควร

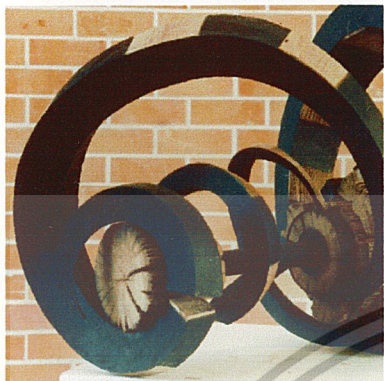
ผลงานชิ้นที่ 3

จากภาพ คือ รูปทรงของไม้ที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น ในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความหลากหลาย และในการเชื่อมต่อรูปทรงดังกล่าวนี้ นอกจากจะให้แกนเหล็กแล้ว ข้าพเจ้ายังได้ประกอบรูปทรงแต่ละชิ้นให้มีการยึดโยงในแนวตั้ง เพื่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวมากขึ้น

แทนค่าความรู้สึกถึงเครื่องมือ เครื่องใช้พื้นบ้าน ที่มีการเคลื่อนไหวในขณะใช้งาน

ผลงานชิ้นที่ 1

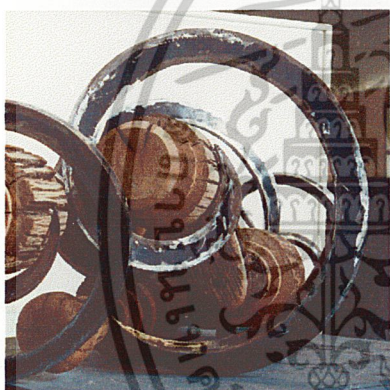

เส้น (Line)

จากภาพ คือ เส้น โค้งกันหอย ซึ่งสร้างจากเหล็กสลับกับไม้ มีลักษณะโค้งวนอยู่รอบๆ ท่อนไม้รูปทรงกระบอกที่เป็นแกนกลาง เส้นดังกล่าวมีขนาดแตกต่างกัน

เส้น โค้งกันหอยนี้ แสดงความรู้สึกเคลื่อนไหวคล้อยคลาย ซึ่งแทนค่าความหมายของจังหวะการเคลื่อนไหวของเครื่องใช้พื้นบ้านตามแนวคิดของข้าพเจ้า

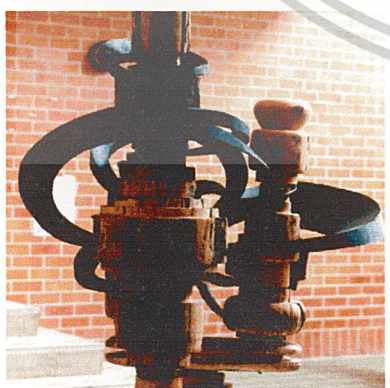
ผลงานชิ้นที่ 2

เป็นภาพของเส้นในงานชิ้นที่ 2 ซึ่งมีขนาดเล็กลง และมีความซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการตัดส่วนที่เป็นไม้ ซึ่งผสมอยู่ในเส้นที่เป็นเหล็กออก เนื่องจากไม้แสดงผลเท่าที่ควร

การเปลี่ยนแปลงลักษณะของเส้นในผลงานชิ้นที่ 2 เพื่อเป็นการ แทนค่าความรู้สึกเคลื่อนไหวให้เพิ่มมากขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 3

ลักษณะเส้นในงานชิ้นที่ 3 นี้ ข้าพเจ้ายังใช้เส้น โค้งกันหอย เพื่อแสดงความรู้สึกเคลื่อนไหว แต่ข้าพเจ้าได้ลดขนาดและจำนวนลงให้เหลือแต่ส่วนที่จำเป็น

เส้น โค้งกันหอยยังคง แทนค่าความหมายของจังหวะการเคลื่อนไหว แต่ได้ลดจำนวนลงเพื่อความลงตัวมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

พื้นผิว (Texture)

จากภาพ คือ ลักษณะพื้นผิวของท่อนไม้ ทรงกระบอกที่ข้าพเจ้านำมาใช้ ซึ่งมีลักษณะเป็นรอยแตกเป็นลายไปตามแนวยาวของท่อนไม้ ซึ่งภาษาพื้นบ้านเรียกไม้ชนิดนี้ว่าไม้ลายน้ำ

ลักษณะพื้นผิวดังกล่าว แทนค่าความรู้สึกเก่าแก่ ร่องรอยของการเวลาที่ผ่านมา ซึ่งมีอยู่ในเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน

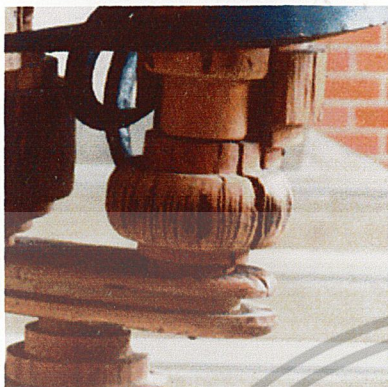
ผลงานชิ้นที่ 2

คือ ภาพของพื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 2 ซึ่งยังคงมีลักษณะแตกเป็นลาย แต่มีความแตกต่างจากผลงานชิ้นที่ 1 คือ มีการจัดให้พื้นผิวบางส่วนเรียบแต่ในบางส่วนก็ยังคงพื้นผิวที่หยาบไว้ เมื่อเพิ่มความหลากหลายมากขึ้น

ลักษณะพื้นผิวดังกล่าว ยังทำหน้าที่แสดงความรู้สึกของความเก่าแก่ ร่องรอยของกาลเวลา ของเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านเช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 3

ลักษณะของพื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ ยังคงเป็นพื้นผิวของไม้เก่า ซึ่งมีการขัดแต่งให้เรียบในบางส่วน เช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 2 แต่ได้มีการเพิ่มพื้นผิวที่เรียบให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มความแตกต่างของพื้นผิวให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นด้วย

ลักษณะพื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 3 ซึ่งมีความแตกต่างกันมากขึ้นนี้ยังคงแสดงความรู้สึกเก่าและร่องรอยของเวลาเช่นเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

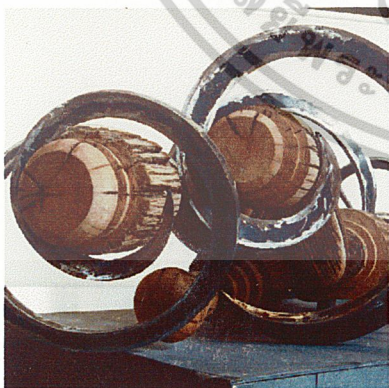

ปริมาตร (Volume)

ปริมาตรในผลงานชิ้นที่ 1 นั้น คือ ปริมาตรที่เกิดจากท่อนไม้ที่สร้างขึ้น และ กำหนดให้เป็นแกนโครงสร้างหลักของงาน ซึ่งอยู่ในแนวระนาบของเส้นตรง แบ่งออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนหัว ส่วนกลาง และส่วนท้าย มีการเน้นจุดเด่นตรงส่วนกลาง โดยใช้วิธีการประกอบไม้ชิ้นเล็กๆ ในลักษณะของการตอกกลมไว้รอบๆ ท่อนไม้ ทรงกลมที่เป็นแกนกลาง

ลักษณะของปริมาตรที่สร้างขึ้นนี้ แทน ค่าความรู้สึกถึงเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่มีการเคลื่อนไหวในขณะที่ใช้งาน

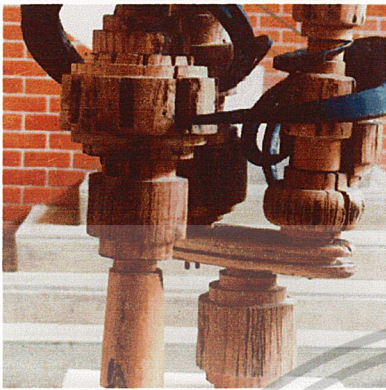
ผลงานชิ้นที่ 2

ปริมาตรที่สร้างขึ้นในชิ้นที่ 2 ได้มีการสร้างปริมาตรให้แตกต่างกันมากขึ้น และได้ นำเอาปริมาตรที่สร้างขึ้นจากท่อนไม้แต่ละ อันมาประกอบกันให้มีการขั้ยเนื่อง ทำให้เกิด แกนโครงสร้างหลักที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

ทั้งนี้ แกนโครงสร้างหลักที่มีความซับซ้อนมากขึ้นนี้ ยังช่วยเพิ่มความรู้สึกเคลื่อนไหวภายในงานให้มากขึ้นอีกด้วย

ผลงานชิ้นที่ 3

ปริมาตรที่เกิดขึ้นในงานชิ้นที่ 3 เกิดจากรูปทรงของปริมาตรแต่ละปริมาตรของท่อนไม้ ซึ่งกำหนดเป็นองค์ประกอบหลักหรือแกนโครงสร้างหลายๆ ชั้น มารวมกัน

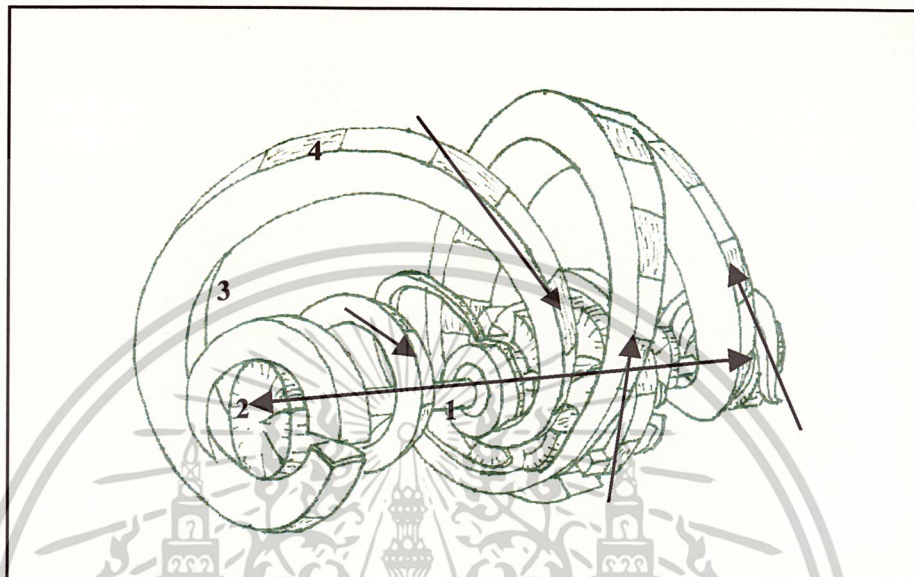
แกน โครงสร้างหลักที่สร้างจากปริมาตรหลายๆ ปริมาตรมาประกอบเข้าด้วยกันนี้ ยังส่งผลให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้นด้วย

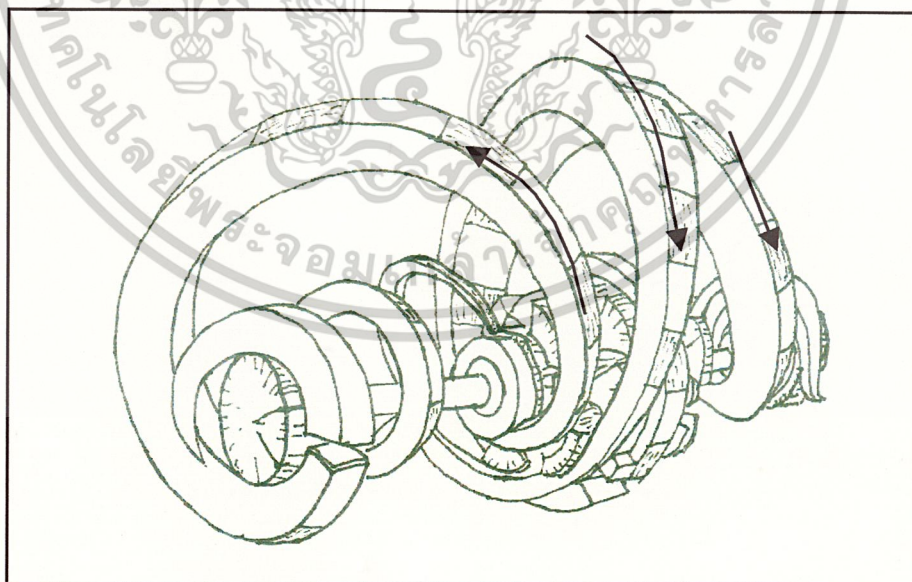
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบ

ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ส่วนต่างๆภายในงานตามหลักองค์ประกอบศิลป์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านต่าง และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าต่อไป

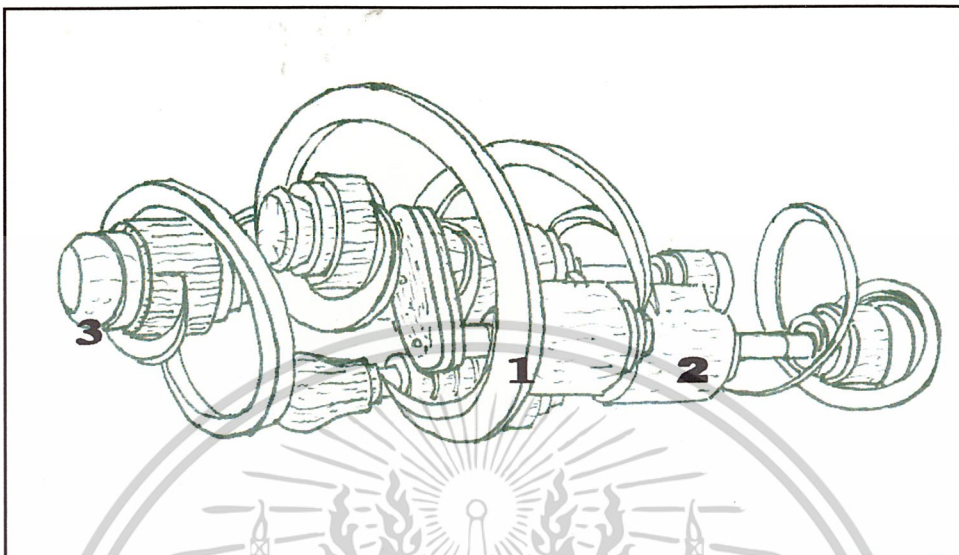

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1

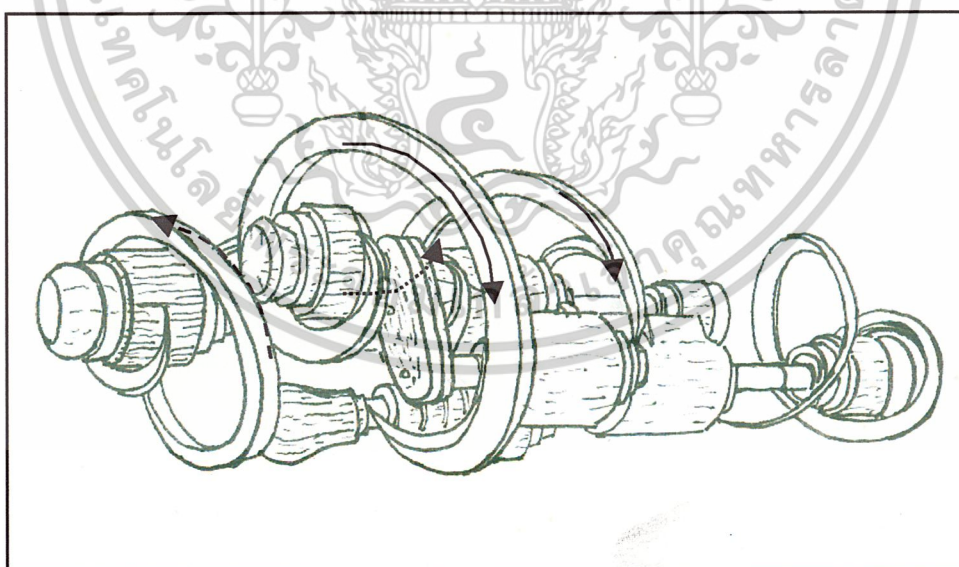

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

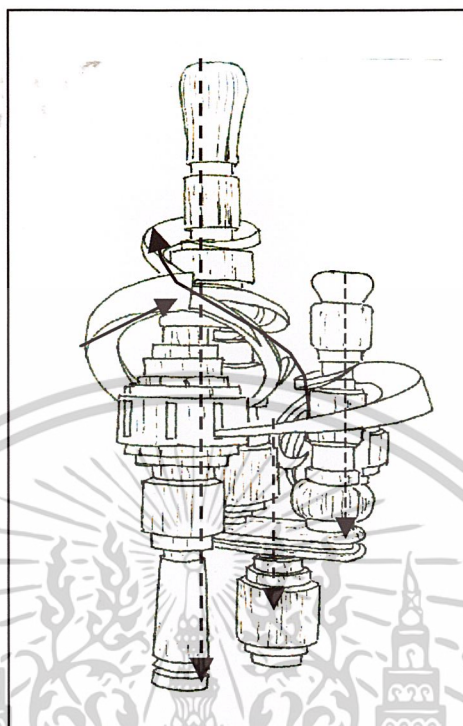

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 2

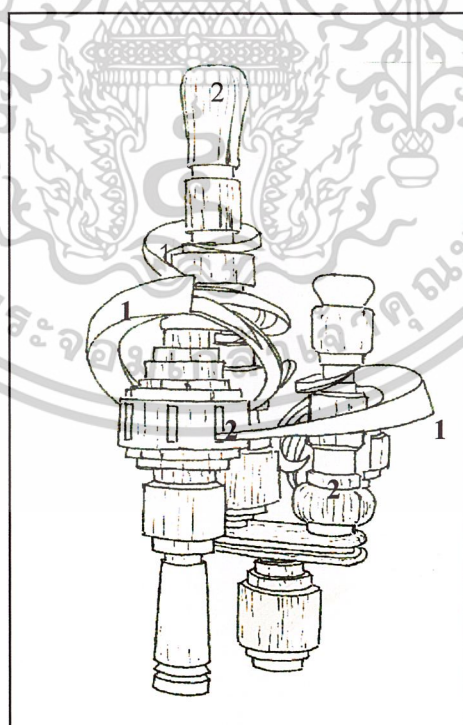

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 2.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 3

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในรายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1 ความกลมกลืน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือความเป็นเอกภาพในงานศิลปะนั้น เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่างๆ หรือการรวมตัวกันอย่างมีระเบียบ และคุณภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง อย่างเดียวกัน โดยรวมที่ข้าพเจ้าต้องการ นำพื้นผิวของไม้กับเหล็ก มาผสมผสานกันระหว่างสองวัสดุ โดยการแทรกสองวัสดุเข้าด้วยกัน คือ นำเหล็กมาประกอบเข้ากับไม้ ดังเช่น ใช้แกนเหล็ก(หมายเลข 1)เป็นตัวยึดระหว่างรูปทรงที่เป็นไม้ (หมายเลข 2) นอกจากนี้ การประสานกันของพื้นผิวทั้งสองวัสดุ ที่เป็นไม้กับเหล็ก(หมายเลข4,3) ยังส่งผลให้เกิดน้ำหนักที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากสีของวัสดุที่ต่างกันอีกด้วย

ในรายละเอียดผลงานชิ้นที่ 2 นั้น มีความกลมกลืนภายในงาน ที่เกิดจากการประสานกันของทัศนธาตุต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น คือ เส้น(หมายเลข 1) รูปทรง(หมายเลข 2) พื้นผิว(หมายเลข 3) ปริมาตร สัดส่วน และจังหวะ ข้าพเจ้าได้นำเอาสิ่งเหล่านี้มาจัดวางสร้างสรรค์ตามแนวความคิด และความรู้สึกส่วนตัว เช่น การใช้เส้นโค้งกันหอย ที่แสดงความรู้สึก เคลื่อนไหว มาประกอบเข้ากับรูปทรงที่สร้างขึ้นจากไม้ ทำให้เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่างๆ และประสานกลมกลืนกันระหว่างเส้นกับรูปทรง

ในรายละเอียดผลงานชิ้นที่ 3 โครงสร้างของเอกภาพในทุกสิ่งล้วน เกิดจากความกลมกลืน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ของทิศทางรูปทรงในลักษณะที่แสดงความรู้สึก เคลื่อนไหว โดยใช้วัสดุที่เป็นเหล็ก มาประกอบเข้ากับรูปทรงที่สร้างขึ้นจากไม้

2. ความหลากหลาย (Variety)

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1.1 ความหลากหลายในผลงาน หมายถึง ความหลากหลายของทัศนธาตุต่างๆ ที่มีอยู่ภายในงาน เช่น รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก ความคละกัน ความขัดแย้ง (ทิศทางในรายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1.1)

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 2.1 ส่วนของความหลากหลาย ภายในผลงานของข้าพเจ้านั้น มีอยู่หลายประเภท เช่น ความหลากหลายในด้านรูปทรง คือ รูปทรง ที่สร้างขึ้นให้มีขนาดแตกต่างกัน รวมถึงพื้นผิว ที่สร้างขึ้นภายในรูปทรงที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้ถือเป็นความหลากหลายในด้านของรูปทรง ด้านของเส้นได้สร้างให้มีขนาดแตกต่างกัน รวมถึงทิศทางของเส้นที่มีทั้งไปในทิศทางเดียวกัน และขัดแย้งกัน ก็นับเป็นความหลากหลายของทัศนธาตุอีกอย่างหนึ่ง

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 3 ความหลากหลายในงานชิ้นนี้ มีการใช้วัสดุสองอย่างที่มีสีต่างกัน คือ เหล็ก และไม้ที่ประกอบเข้าด้วยกัน รวมทั้งรูปทรงของไม้ที่มีขนาดต่างกันมากขึ้น

ผลให้เกิดน้ำหนักของสีที่ต่างกัน กล่าวคือ ความหลากหลายภายในงานของข้าพเจ้าที่ปรากฏ ส่วนใหญ่เกิดจากการประสานกันของทัศนธาตุต่างๆ ที่ข้าพเจ้านำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน

3. ความสมดุล (Balance)

ในรายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1,2,3 คุณภาพของผลงาน เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ คุณภาพโดยทั่วไป หมายถึง การถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในงานศิลปะ คุณภาพที่มีความหมายรวมไปถึงความประสานกลมกลืน ความเหมาะสม ของสัดส่วนในงานศิลปะชิ้นหนึ่งในผลงานของข้าพเจ้าได้มีการสร้างความสมดุลในด้านต่างๆ เช่น การสร้างความสมดุลให้ด้านรูปทรง โดยใช้เส้นแกนกลางเป็นหลัก และยังมี การ สร้างคุณภาพ โดยการถ่วงน้ำหนักทางความรู้สึกของรูปทรง โดยอาศัยการจัดวางจังหวะ และทิศทางต่างๆ

4. สัดส่วน (Proportion)

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1,2 มีลักษณะเป็นแนวนอน ซึ่งมีสัดส่วนความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด (Dimensions) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง สัดส่วนในงานศิลปะเป็นเรื่องของความรู้สึกสุนทรีย์ภาพ และอุดมคติ การสมสัดส่วนนี้ หมายถึงถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสง เงา และทัศนธาตุอื่นๆ ด้วย สัดส่วนในงานของข้าพเจ้านั้น มีทั้งในด้านของรูปทรงและความรู้สึก ในด้านของรูปทรงข้าพเจ้าได้สร้างรูปทรงที่มีสัดส่วนที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาประกอบเข้าด้วยกัน โดยอาศัยการจัดวางจังหวะ และองค์ประกอบ แล้วจะทำให้เกิดความสมดุลตามมา การกำหนดขนาดรูปทรงให้มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดจังหวะของการมอง ทำให้มีระยะมากขึ้น ในขณะที่ผลงานถูกวางในแนวนอน

ในผลงานชิ้นที่ 3 ในด้านของสัดส่วนที่ถูกกำหนดให้เป็นแนวตั้ง ทางด้านความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในงานก็เป็นผลมาจากสัดส่วนต่างๆ ของรูปทรงและทัศนธาตุต่างๆ ที่สร้างขึ้น เช่น สัดส่วนทางความรู้สึกเคลื่อนไหวที่เกิดจากเส้น และทิศทางของเส้น กล่าวคือ ก่อนที่จะสร้างเส้นที่มีความรู้สึกเคลื่อนไหวนั้น จำเป็นต้องกำหนดสัดส่วนต่างๆ ทั้งในด้านของขนาด และจำนวน เพื่อให้ได้ผลงานออกมาตรงตามความรู้สึกที่ต้องการ ลักษณะเส้นแกนกลางมีความชัดเจนในการแบ่งสัดส่วน พร้อมทั้งยังเพิ่มความแข็งแรงให้กับผลงาน

5. ความเป็นเด่น (Pominance)

ในผลงานชิ้นที่ 1,2,3 มีความเป็นเด่น ในลักษณะที่ต้องการแสดงออกทางความรู้สึก ภายในงานโดยผ่านทางทัศนธาตุต่างๆ ความเป็นเด่นในงานของข้าพเจ้ามีอยู่สองส่วน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลให้เกิดน้ำหนักของสีที่ต่างกัน กล่าวคือ ความหลากหลายภายในงานของข้าพเจ้าที่ปรากฏ ส่วนใหญ่เกิดจากการประสานกันของทัศนธาตุต่างๆ ที่ข้าพเจ้านำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน

3. ความสมดุล (Balance)

ในรายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1,2,3 คุณภาพของผลงาน เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ คุณภาพโดยทั่วไป หมายถึง การถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในงานศิลปะ คุณภาพที่มีความหมายรวมไปถึงความประสานกลมกลืน ความเหมาะสม ของสัดส่วนในงานศิลปะชิ้นหนึ่งในผลงานของข้าพเจ้าได้มีการสร้างความสมดุลในด้านต่างๆ เช่น การสร้างความสมดุลให้ด้านรูปทรง โดยใช้เส้นแกนกลางเป็นหลัก และยังมีการ สร้างคุณภาพ โดยการถ่วงน้ำหนักทางความรู้สึกของรูปทรง โดยอาศัยการจัดวางจังหวะ และทิศทางต่างๆ

4. สัดส่วน (Proportion)

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 1,2 มีลักษณะเป็นแนวนอน ซึ่งมีสัดส่วนความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของขนาด (Dimensions) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง สัดส่วนในงานศิลปะเป็นเรื่องของความรู้สึกสุนทรียภาพ และอุดมคติ การผสมสัดส่วนนี้ หมายถึงไปถึงความสัมพันธ์อย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสง เงา และทัศนธาตุอื่นๆ ด้วย สัดส่วนในงานของข้าพเจ้านั้นมีทั้งในด้านของรูปทรงและความรู้สึก ในด้านของรูปทรงข้าพเจ้าได้สร้างรูปทรงที่มีสัดส่วนที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาประกอบเข้าด้วยกัน โดยอาศัยการจัดวางจังหวะ และองค์ประกอบ แล้วจะทำให้เกิดความสมดุลตามมา การกำหนดขนาดรูปทรงให้มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดจังหวะของการมอง ทำให้มีระยะมากขึ้น ในขณะที่ผลงานถูกวางในแนวนอน

ในผลงานชิ้นที่ 3 ในด้านของสัดส่วนที่ถูกกำหนดให้เป็นแนวตั้ง ทางด้านความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในงานก็เป็นผลมาจากสัดส่วนต่างๆ ของรูปทรงและทัศนธาตุต่างๆ ที่สร้างขึ้น เช่น สัดส่วนทางความรู้สึกเคลื่อนไหวที่เกิดจากเส้น และทิศทางของเส้น กล่าวคือ ก่อนที่จะสร้างเส้นที่มีความรู้สึกเคลื่อนไหวนั้น จำเป็นต้องกำหนดสัดส่วนต่างๆ ทั้งในด้านของขนาด และจำนวน เพื่อให้ได้ผลงานออกมาตรงตามความรู้สึกที่ต้องการ ลักษณะเส้นแกนกลางมีความชัดเจนในการแบ่งสัดส่วน พร้อมทั้งยังเพิ่มความแข็งแรงให้กับผลงาน

5. ความเป็นเด่น (Pominance)

ในผลงานชิ้นที่ 1,2,3 มีความเป็นเด่น ในลักษณะที่ต้องการแสดงออกทางความรู้สึก ภายในงานโดยผ่านทางทัศนธาตุต่างๆ ความเป็นเด่นในงานของข้าพเจ้ามีอยู่สองส่วน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าได้แสดงลักษณะเด่นภายในงาน โดยใช้เส้นที่แสดงความเคลื่อนไหวให้มีขนาดใหญ่และชัดเจน

ผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าเลือกที่จะแสดงลักษณะเด่นออกมาทางรูปทรงที่สร้างขึ้นจากไม้ เพื่อแสดงถึงความเป็นพื้นบ้านมากกว่า เส้นที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว เนื่องจากสามารถสะท้อนแนวคิดของข้าพเจ้าได้ชัดเจนกว่า

ผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้า ต้องการแสดงออกทางความรู้สึก ภายในงาน โดยผ่านการใช้ความต่างของรูปทรง เส้นที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว รูปทรงที่สร้างขึ้นจากไม้ เพื่อแสดงถึงความเป็นพื้นบ้าน ซึ่งพัฒนามาจากชิ้นที่ 1,2

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานทั้ง 1,2, 3 ชิ้น ได้ให้ความสำคัญกับความเคลื่อนไหวมาก ในผลงานของข้าพเจ้าได้แสดงออกมาในด้านของเส้นและทิศทางของเส้น ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นโค้งก้นหอย ที่หมุนวนไปตามแนวโค้งของรูปทรง ซึ่งเป็นแกนกลาง และในผลงานชิ้นที่ 2,3 ข้าพเจ้าได้ประกอบรูปทรงที่สร้างจากไม้ ให้มีการขยับเยื้องกัน เพื่อเพิ่มความรู้สึกเคลื่อนไหวให้กับงานมากยิ่งขึ้น

รายละเอียดผลงานชิ้นที่ 3.1 ข้าพเจ้าได้สร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวในผลงาน โดยใช้เส้นที่เป็นหลักหมุนวนรอบแกนซึ่งแบ่งออกเป็นสามแกนหลักให้ไปในทิศทางเดียวกัน (หมายเลข 1) นอกจากนี้รูปทรงแกนกลางที่มีขนาดแตกต่างกันยังส่งผลให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวมากขึ้น (หมายเลข 2)

บทที่ 5

บทสรุป

จากแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดวิถีชีวิตชนบท ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงวิถีชีวิตของผู้คนในชนบท ซึ่งแฝงไปด้วยความเรียบง่าย สงบ อ่อนน้อม ข้าพเจ้าได้แสดงออกโดยวิธีการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะของงานประติมากรรม ที่มีการประกอบกันของรูปทรงที่สร้างขึ้น รวมทั้งทัศนธาตุต่างๆ ที่นำมาใช้ โดยยึดหลักของควมมีเอกภาพในผลงานรูปทรงต่างๆ ที่สร้างขึ้นเป็นลักษณะของรูปทรงในเชิงสัญลักษณ์ เพื่อมุ่งเน้นการแสดงออกถึงแนวความคิดสร้างสรรค์ และอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิค และวิธีการทางด้านประติมากรรมเหล็ก และไม้ โดยเริ่มตั้งแต่วิธีการศึกษาข้อมูลสร้างภาพร่าง การสร้างผลงานจริง หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้นำผลงานที่สร้างสรรค์มาวิเคราะห์ โดยละเอียดทั้งในด้านของทัศนธาตุต่างๆ ภายในงาน และ โครงสร้างของงาน รวมทั้งในด้านองค์ประกอบ ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ถึงความกลมกลืน ความหลากหลาย ความสมดุล สัดส่วน ความเป็นเด่น และความเคลื่อนไหว ซึ่งเกิดขึ้นภายในผลงาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการทำงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ประสบกับอุปสรรค และปัญหาต่างๆ หลายประการ เริ่มตั้งแต่ การค้นคว้าหาข้อมูล ทั้งจากในตำราหนังสือต่างๆ ซึ่งมีอยู่จำนวนน้อย และการเดินทางไปบันทึกภาพจากสถานที่ต่างๆ ซึ่งอยู่ห่างไกล และเมื่อเริ่มสร้างสรรค์ผลงานจริงก็พบกับปัญหาในเรื่องความแข็งแรงของโครงสร้างหลักภายในงาน เนื่องจากวัสดุที่เป็นไม้มีน้ำหนักมาก เมื่อนำมาประกอบเข้าด้วยกัน ข้อต่อต่างๆ ต้องรับน้ำหนักมากเกินไป จึงเกิดการสั่นคลอนหรือหลวมขึ้น หรือปัญหาจากส่วนที่เป็นเหล็ก ซึ่งมีขั้นตอนการทำค่อนข้างยุ่งยาก และในบางครั้งยังไม่สามารถทำให้ลักษณะของเส้นเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระเท่าที่ควร เนื่องจากวัสดุที่เป็นเหล็กมีความยืดหยุ่นตัวได้จำกัด ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ซึ่งกว่าจะเสร็จสิ้นออกมาเป็นผลงานทั้งหมดนี้ ต้องผ่านกระบวนการและขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวทางการทำงาน และขั้นตอนต่างๆ ในผลงานชุดวิถีชีวิตชนบทนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ในแนวทางเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- 1.แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย พิพิธภัณฑ์ วัฒนธรรมพื้นบ้าน , กรุงเทพฯ :อักษรสัมพันธ์, 2534 หน้า 16
- 2.วิบูลย์ ทีสุววรรณ พจนานุกรมหัตถกรรมและอุตสาหกรรมพื้นบ้าน, กรุงเทพฯ:อัมรินทร์พริ้นติ้ง, 2532, หน้า 3861

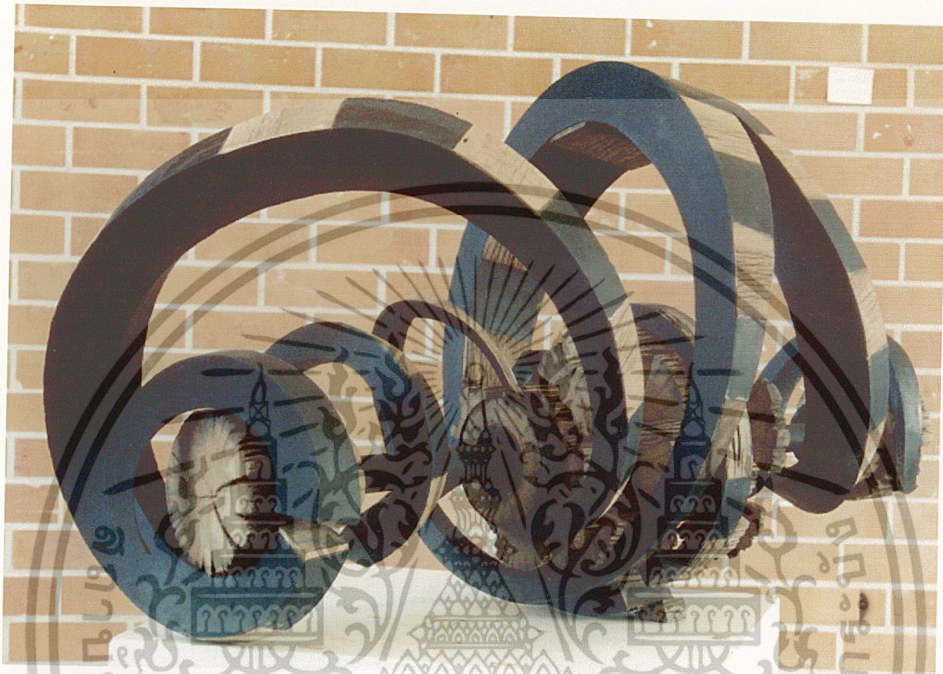

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

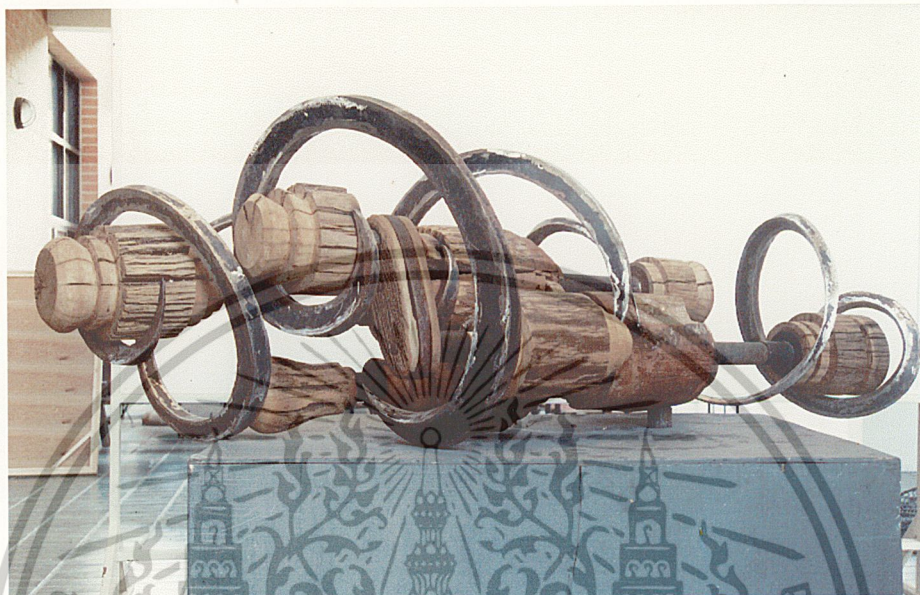

ความเคลื่อนไหวของชีวิต 1, 2546

ประติมากรรมไม้, เหล็ก

70 x 150 x 50 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหวของชีวิต 2 , 2546

ประติมากรรมไม้,เหล็ก

60 x 200 x 70 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหวของชีวิต 3, 2546

ประติมากรรมไม้, เหล็ก

50 x 150 x 50 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายกิตติ แสงแก้ว

วัน เดือน ปีเกิด 21 กันยายน 2523 จังหวัด อุทัยธานี

ที่อยู่ 52/2 หมู่ 6 ต.หนองยาง อ.หนองฉาง จ. อุทัยธานี 61110

โทร. 06-0615612

การศึกษา

- โรงเรียนหนองฉางวิทยา
- วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี กรมศิลปากร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2541 - นิทรรศการผลงานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี ครั้งที่ 6
- 2543 - ร่วมแสดงงาน mini art ครั้งที่ 4 ณ หอสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- นิทรรศการผลงานจิตรกรรมทิวทัศน์ขนาดใหญ่ หอศิลป์ชั่วคราว
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 2545 - แสดงงานศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ครั้งที่ 19

เกียรติประวัติ

- 2545 - รางวัลสนับสนุนศิลปินรุ่นเยาว์ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปิน
รุ่นเยาว์ ครั้งที่ 19